

domstol er kompetent, henvises til Sø- og Handelsretten. Baggrunden er, at Sø- og Handelsretten gennem sin erfaring med de internationale sørettlige regler, må anses for at besidde en vigtig ekspertise til at bedømme sager omfattet af kapitlet. Samtidig forventes reglerne kun at give anledning til et begrænset antal sager, og der er derfor fundet hensigtsmæssigt at lade sådanne sager bedømme af Sø- og Handelsretten.]

Til § 225

Stk. 1 anfører hvornår dansk domstol er kompetent til at pådømme sager mod HNS-fonden. Bestemmelsen svarer til § 204, men hvor § 204 omtaler "Sag om erstatning efter 1992-fondskonventionen...", refereres i dette forslag i stedet til sager "mod HNS-fonden", da reglerne om ansvar og fond er samlet i ét instrument.

Stk. 2 omhandler de tilfælde, hvor det ikke har været muligt at identificere det skib, som HNS-stofferne hidrører fra. I disse tilfælde kan skadelidte ikke rejse et krav mod skibets ejer eller forsikringsgiver. Bestemmelsen gør det muligt for skadelidte i disse tilfælde at rejse krav mod HNS-fonden ved en dansk domstol, såfremt skaden er indtruffet i Danmark, og sag mod HNS-fonden ikke er rejst i en anden kontraherende stat, hvor der også er indtruffet HNS-skade som følge af den samme hændelse. Denne bestemmelse indarbejder HNS-konventionens artikel 39, stk. 2, som er ny i forhold til 1992-fondskonventionen.

Stk. 3 anfører, at de i stk. 1 og 2 nævnte værnetingsregler for søgsmål mod HNS-fonden er eksklusive.

[Sølovsudvalgets betænkning indeholder ingen bemærkninger til stk. 4, hvorefter sager, hvor dansk domstol er kompetent, henvises til Sø- og Handelsretten. Baggrunden er, at Sø- og Handelsretten gennem sin erfaring med de internationale sørettlige regler, må anses for at besidde en vigtig ekspertise til at bedømme sager omfattet af kapitlet. Samtidig forventes reglerne kun at give anledning til et begrænset antal sager, og der er derfor fundet hensigtsmæssigt at lade sådanne sager bedømme af Sø- og Handelsretten.]

Stk. 5 indeholder en bestemmelse, der, i sager, der er anlagt mod ejeren eller dennes forsikringsgiver, giver HNS-fonden ret til at indtræde som hovedintervenient, samt parterne ret til at adicere fonden. Den bindende virkning af en dom overfor HNS-fonden fremgår af udkastets § 226.

Endvidere kan parterne efter *stk. 6* procesunderrette fonden med den retsvirkning, at dommen får bindende virkning for fonden i den forstand, at den ikke skal kunne bestride, sagens afgørelse i realiteten. Det er dog en betingelse, at fonden er blevet underrettet i så

god tid, at denne effektivt har kunnet varetage sine interesser. Underretningen skal opfylde dansk rets almindelige regler om procesunderretning. Med begrebet "sagens realitet" menes de fakta, som er blevet lagt til grund i sagen, samt de retlige vurderinger deraf, hvorimod udtrykket ikke omfatter de processuelle regler, der finder anvendelse på omstændighederne omkring selve retsafgørelsen. HNS-konventionen anvender udtrykket "facts and findings", jf. artikel 39, stk. 7.

Til § 226

Denne bestemmelse, der gengiver HNS-konventionens artikel 40, indeholder regler om udenlandske dommes retskraft og eksigibilitet, dvs. i hvilket omfang fremmede domme afsagt mod ejeren og den registrerede ejers forsikringsgiver kan fuldbyrdes her i landet. Bestemmelsen svarer med de fornødne tilpasninger til § 205 i kapitel 10. Hovedprincippet er, at domme, der er afsagt af en ifølge konventionen kompetent domstol, skal anerkendes af andre konventionsstater og skal kunne fuldbyrdes der, når de kan fuldbyrdes i den stat, hvor de er afsagt. Den stat, hvor dommen ønskes fuldbyrdet, kan stille formelle krav til fuldbyrdelsesproceduren, men kan ikke tage sagens realiteter op på ny. Eksekutionskraften gælder dog naturligvis med det forbehold, der følger af, at alle krav skal have forholdsmæssig dækning, hvor ansvarsbegrænsningsreglerne medfører, at der ikke kan gives fuld dækning. Har ejeren således oprettet en begrænsningsfond, kan erstatningskravet alene fuldbyrdes i fonden, og fordringshaveren må tåle en forholdsmæssig reduktion af sit krav, såfremt de samlede krav overstiger begrænsningsbeløbet.

Det er endvidere efter konventionen en betingelse for fuldbyrdelse i andre konventionsstater, at dommen ikke er opnået ved svig, og at sagsøgte har fået et rimeligt varsel. I stedet for at gengive disse to undtagelser, har udvalget fundet, at disse principper vil gælde, hvad enten de anføres eller ej, jf. retsplejelovens § 479, og man er blevet enige om ikke at anføre noget herom i lovteksten. Selve fuldbyrdelsen må ske efter retsplejelovens almindelige regler.

Henvisningen i *stk. 2* til HNS-konventionens artikel 39, stk. 1, 2 og 4, bygger på konventionens artikel 40, stk. 3. I denne artikel refereres der imidlertid til artikel 39, stk. 1 og 3. Årsagen til, at der i lovforslaget ikke som i konventionen refereres til artikel 39, stk. 1 og 3 er, at konventionens reference til artikel 39, stk. 3 ikke kan være korrekt, da stk. 3 ikke anfører et værneting, men alene foreskriver at kontraherende stater skal sørge for, at deres domstole er udstyret med den fornødne kompetence i medfør af artikel 39, stk. 1.